

מסורת הש"ס

(א) [למקדן כד: ר"ה לר:]
(ב) [ועל כן: מוסף ד"ה לר:]
(ג) [הוא: ד] [ואחריהם רב]
[היה דר משה פ"ג ר"ה]
(ד) [מספיק: פ"ג ר"ה]
(ה) [נשות הדמוס: ו] [הנשים]
[כפן יתקן: ו] [שנ: כג]
(ו) [גר: ר"ה לר: ר"ה]
[בשאלות: פ"ג ו] [ק: אהא]
(ז) [למקדן כד: ר"ה]
[כד: לר: קדש: דר: ר"ה]
[גר: אהא: ר"ה לר: ר"ה]
[גר: ד"ה לר: ר"ה]

תורה אור השלם

1. לכן מה אשקף לך
ישראל עקב כי אתה
אשקף לך הבית לקראת
אלהיך ישראל
2. שער רגלך באשך העץ
אל בית הקדש וקרב
לשעז מטה הכהנים וכן
כי יאקם יורעים לקראת
רגלך
קדוש ד' י'

הנהגות רב"ח

(א) גמ' ר"ה דמתי לה
בסבחייתא וי' אחר רב זצ"ל
אמר רב יהודה דר משה:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה שד"ר וי'
שקב"ל משה באל
הרב מלחם זמ"ס ז'
פ"ה:

מוסף תוספות

א בחז"ל ר"ה ש"ס כתב, אבל
אל לא היה [חשוב] אור
שלום לא היה שפיל
באל המה מדי דהו
אוכלין שובל בטיט
דאמרי' בפי' דובות
שאין ניצולין באל המה.

רב ניסים גאון

פ"ג קטנים מצילין באל
המה. עיקר שפיר
[ומה] וקטן וכל כלי פחות
בכלי חרש הכותב מרוב מה
חז"ל פחות ואפילו כל שהוא
(והואיל והוא) (הוא) שפא
באל המה לפיכך אם יהיה
מוקף בעצמיו פחיל שפיל על
מה שכתבו בדפוסיהם חתם
מי וכל כלי פחות מיכן
אמר כלים מצילין בנסיו
פחיל באל המה ואמרו עדי
ספא הוא אין ח"ל הוא אלא
הוא שפיל על עצמו ושבשת
כפ' אמר רבי עקיבא [וה' וז]
ובבבא קמא כפ' כיצד הרגל
מפדת וז' ג' ג' ג' ג' ג'
פסח כבת מין דין ג' ג'
ומה פ"ג קטנים שחורין
בב סמאין כבת:

מי שמתו פרק שלישי ברכות

בג.

עין משפט
גר מצוה

בז א מ"י פ"ד מה' פתלה
הלכה י' פתח פסין י'
טושי' אר"ה פתח קד ספף
ה':
גב ב ג מ"י ס' ל' ר' פתח
ש' טושי' אר"ה פתח
ל' פסין י'
ג' טפף: 5
ס ד מ"י ופתח ש' טושי' 6
ט טפף: 6
סא ה ו מ"י פ"ד מה' פתח
פתחין הלכה י' פתח
פסין כ טושי' אר"ה פתח
מ' טפף: 6 [ר' אלפס: פתח
וסל' פתחין דף טה:]
סב ז מ"י ופתח ש' טושי' 6
ט טפף: 6
נח מ"י ס' 10:
סג ט י ב מ"י ופתח ש' 6
טו טפף: 6
ה':
סד ל מ מ"י ש' הלכה י'
פסין כ טושי' אר"ה פתח
טפף: 6
ג (מ"י) פ"ה מה' עומת
מת הלכה י':

רבינו הגאון

בית הכסא קבוע, פירוש,
מקום שחוקן לסינון בו בני
אדם לגדולות וכל שכן
לחשונה. מדרגין. קום
השמים נמשכין ויורדין
ואין [נקיין] ולא
נכליו במקום. ובית הכסא
ארי. מקום שחוקן לסינון
בהליכות [פסנה] ואל
שם או השתין בו מים.
[בבאי] להו מהו שיכנס
אדם בתפילין לבית הכסא
קבוע להשתין מים ומי.
וקי"ל ר"ל יכנס אדם
אדם בתפילין לבית הכסא קבוע
אפי' להשתין מים. תחתי
ל' כן קבוע אפחיו ל'
כאן בית הכסא ארי. פ',
רבית הכסא קבוע אפחיו
להשתין בראשו, אבל בידו
שרי דליבא למיחש
לניצוחות ולשפסוף. ולהפך
בבית הכסא אריי שהמקום
קשה. שאמרו לאוחז בידו
מפוס ניצוחות אלא מניחם
בכיסם, אבל מותר כשהוא
בראשו אין צריך לחלוץ רק
שיכנס אוחז. א"ר יצחק
הנכנס לשערת קבוע חולץ
תפיליו ואחר כך נכנס
ופליגא דר' חייא דא"ר
חייא שפיל על שלחו וכן
הדור לו. כל הכסא דליבא
דפיליו קי"ל בחולץ, הלכך
קי"ל כר' חייא.

דמר סבר. כל המפסיק בתפלתו אם
לראש כדלמדין גבי ק"ש לקמן בפירקין (דף כד:) וזשעה קל
מיפגמי הכא: האי אם שפה אם לא שפה מיכני ליה. במילתא דרב
קדוש ורב המנוח מיכני ליה לאפלוגי בין שפה ללא שפה ומדלל

מר סבר ^א אם שפה כדי לגמור את כולה
חוזר לראש ומר סבר למקום שפסק אמר
רב אשי האי אם שפה אם לא שפה מיכני
ליה ^א אלא ^א כדכילי עלמא אם שפה כדי
לגמור את כולה חוזר לראש ^א והתם כדלא
שהה קמיפלגי דמר סבר גברא דחויא הוא
ואין ראוי ואין תפלתו תפלה ומר סבר

גברא חויא הוא ותפלתו תפלה חזר רבנן
ואם התפלל תפלתו תועבה אמר רב זביד
ואיתימא רב יהודה לא שנו
אלא שאינו יכול לשהות בעצמו אבל אם יכול לשהות בעצמו תפלתו
תפלה ועד כמה אמר רב ששת יעד פרסה איכא דמתני לה ^א אמתניתא
במה דברים אמורים כשאין יכול לעמוד על עצמו אבל אם יכול לעמוד
על עצמו תפלתו תפלה ועד כמה אמר רב זביד ^א יעד פרסה אמר רבי
שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן ^א הנצרך לנקביו הרי זה לא יתפלל
משום שנאמר יחזקאל אלהך ישראל ואמר רבי שמואל בר נחמני
אמר רבי יונתן מ"ד ^א שמו רגלך כאשר תלך אל בית האלהים שמו
עצמך שלא תחטא ואם תחטא הבא קרבן לפני וקרב לשמוע ^א (דברי
חכמים) אמר רבא הוי קרב לשמוע דברי חכמים שאם חוטאים מביאים
קרבן ועושים תשובה מתת הכסילים [זבח] אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים
קרבן ואין עושים תשובה כי אינם יודעים לעשות רע אי הכי צריקים
ניגהו אלא אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן ואינם יודעים אם
על הטובה הם מביאים אם על הרעה הם מביאים אמר הקב"ה בין טוב
לרע אינן מבחינים והם מביאים קרבן לפני רב אשי ואיתימא רב חנינא
בר פפא אמר שמו רגלך בשעה שאתה עומד בתפלה לפני. תנו
רבנן ^א ההנכנס לבית הכסא חולץ תפיליו ברחוק ד' אמות ונכנס אמר רב
אחא בר רב הונא אמר רב ששת לא שנו אלא בית הכסא קבוע אבל
בית הכסא עראי חולץ ונפנה לאחור ויכשהוא יוצא מרחיק ד' אמות
ומניח מפני שעשאו בית הכסא קבוע איבעיא להו מהו שיכנס אדם
בתפילין לבית הכסא קבוע להשתין מים רבינא שרי רב אדא בר מתנא
י' אסר אתו שיליה לרבא אמר להו אסור חיישינן שמא יפנה בהן ואמרי
לה שמא יפה בהן תניא אידך הנכנס לבית הכסא קבוע חולץ תפיליו
ברחוק ד' אמות ומניח בחלון הסמוך לרשות הרבים ונכנס וכשהוא
יוצא מרחיק ד' אמות ומניח דברי בית שמאי ובית הלל אומרים אוהזן
בידו ונכנס ר"ע אומר אוהזן בבגדו ונכנס ס"ד זימנין מישתלי
להו ונפלי אלא אימא אוהזן בבגדו ובידו ונכנס ומניחם בחורין הסמוכים
לבית הכסא ^א ולא יניחם בחורין הסמוכים לרשות הרבים שמא יטלו
אותם עוברי דרכים ויבא לידו חשד ומועשה בתלמיד אחד שהניח תפיליו
בחורין הסמוכים לרשות הרבים ובאת זונה אחת ונמלתן ובאת לבית
המדרש ואמרה ראו מה נתן לי פלוני בשכרי כיון ששמע אותו תלמיד
כך עלה לראש הגג ונפל ומת באותה שעה התקינו ^א שיהא אוהזן בבגדו
ובידו ונכנס תנו רבנן בראשונה היו מניחין תפילין בחורין הסמוכין לבית
הכסא ובאין עכברים ונוטלין אותן התקינו שיהו מניחין אותן בחלונות
הסמוכות לרשות הרבים ובאין עוברי דרכים ונוטלין אותן התקינו שיהא
אוהזן בידו ונכנס אמר רבי מיאשא ^א בריה דריב"ל הלכה ג' גוללן כמין
ספר אוהזן כימינו כנגד לבו אמר רב יוסף בר מנימי אמר רב נחמן
ובלבד כשלא תהא רצועה יוצאת מתחת ידו טפח אמר רבי יעקב בר
אחא אמר רבי זירא ^א לא שנו אלא שיש שהות ביום ללבשן אבל אין
שהות ביום ללבשן עושה להן כמין כים טפח ומניחין ^א אמר רבה בר
בר חנה אמר רבי יוחנן ביום גוללן כמין ספר ומניחין בידו כנגד לבו
ובלילה עושה להן כמין כים טפח ומניחין אמר אביי ^א לא שנו אלא
בכלי שהוא כליין אבל בכלי שאינו כליין אפילו פחות מטפח אמר מר
זוטרא ואיתימא רב אשי תדע שהרי ר' פפא קטנים מצילין באהל המת ואמר רבא
בר בר חנה כי הוה אולין בתריה דרבי יוחנן כי הוה בעי למיעל לבית הכסא

הוה יהיב לן כי הוה נקט תפילין לא הוה יהיב לן אמר הואיל ושרונה רבנן
ננטרין

כי הוה נקט ספרא דאגדתא ננטרין

